

FESTIVALOVÝ DENNÍK

artfilm

FORZA

MESTO
TRENČIANSKE
TEPLICEKÚPELE
TRENČIANSKE
TEPLICERealizované s finančnou podporou
AUDIOVIZUÁLNY
FOND

Pravda

štvrtok 23. júna 2011

19. Art Film Fest

číslo 6 • ZADARMO

Stačí čiapka a herec má kostým

foto: Pravda/Robert Hüttner

Výtvarník Milan Čorba si preberie v sobotu na Art Film Feste ocenenie Zlatá kamera. „Na druhý deň musí človek znova pracovať, aby ho ocenili znova. Ocenenia si všímajú najmä tí, ktorí sú čakatelia,“ hovorí kostýmový výtvarník.

Ako by ste pre film obliekli výtvarníka, ktorý práve získal ocenenie Zlatá kamera?

Záleží na postave a charaktere výtvarníka vo filme. Vzhľadom na prostredie Kúpeľnej dvorany môže prísť mierne nepatrične v smokingu, alebo v spoločenskom obleku,

neformálne, dokonca v tričku. Výročne filmové príležitosti ponúkajú veľkú pestrosť u všetkých profesií. Možno teda kostýmom vyjadriť aj aktuálnu emóciu?

Aj charakter, aj emóciu. V prvom rade ide o to, aby si divák povedal, že kostýmy boli naozaj dobré.

A sú aj nahí herci vlastne v kostýmoch?

Nie. Nahí herci sú nahí. Ale stačí, aby mal herec v ruke uterák, tašku, alebo hoci na ruke hodinky, na nose okuliare či na hlave čiapka a už má kostým.

Pri tvorbe volíte cestu pozorovania a výskumu. Akú rolu potom zohráva tvorivosť?

Pozorovanie a výskum obyčajne tvorivosti, či lepšie tvorbe, predchádzajú. Ťažko je vymyslieť napríklad uniformu nemeckého Wehrmachtu vo Viedni z apríla 1942, ktorú má oblečenú vojak s jasným vekom, príslušnosťou ku zbrani a vojenskej jednotke. Pokiaľ sa výtvarník prikloní príliš na stranu pozorovania a výskumu či naopak na stranu tvorivosti, je to na škodu.

A je rozdiel medzi kostýmom pre film a tým pre divadlo?

Vlastne odjakživa pracujem pre film aj divadlo súbežne. Nemôžem povedať, že by som si uvedomoval podstatný rozdiel v prístupe k tvorbe. V divadle aj v kine sedí divák potme a sleduje ilúziu v skratke. Rozdiel spočíva predovšetkým v partnerstve kostýmu, scénografie, kamery a strihu a v neposlednom rade v „živom“ a „neživom“ hercovi. V každom prípade však treba čitateľov ubezpečiť, že film je film a divadlo je divadlo.

A ako sa zmenilo kostýmové výtvarníctvo za roky, počas ktorých sa mu venujete?

Rovnako, ako sa zmenil film. Mám pocit, že každých desať rokov dochádza k viditeľnej zmene, často k podstatnej. A niekedy aj rýchlejšie - podľa vývoja filmovej technológie a techniky. Ale chyby, ktoré sa robia, sú stále rovnaké, a preto býva napredovanie veľmi zložité, nepresvedčivé, až žiadne.

Art Film Fest uvedie na vašu poptu film Noční jazdci režiséra Martina Hollého. Ako si spomínate na túto spoluprácu?

S Martinom Hollým som si veľmi rozumel. Aj vtedy, keď sme nespolupracovali na filme. Tešil som sa, keď niekomu od srdca vynadal. Vždy to pomohlo.

Juraj Fellegi

Festivalový film neexistuje

Festival je úžasné miesto.

A ponuka filmov, ktorú každý taký, ako je Art Film Fest, predkladá, je veľmi dôležitá najmä pre mladých návštevníkov. Pre tých, ktorí sú ešte v životnom období, keď sa formuje ich vkus.

Na festivale môžu namiesto produkcie, ktorou ich denne deformujú televízie a komerčné kiná, vidieť filmy experimentálne, so zvláštnym spôsobom rozprávania či snimaní obrazu. A pokiaľ je program poskladaný dobre, nie sú to filmy vyslovene okrajové, ale také, čo stoja presne na hranici experimentu a hlavného prúdu.

Ideálny festivalový film však neexistuje. Nedá sa popísať, ale ho ani nie je prečo hľadať. Aj na Art Film Feste je prítiažlivá rozmanitosť, veľké množstvo zaujímavých filmov na malom priestore.

Vo svojich začiatkoch bol tento festival výnimočný, keď ponúkal najmä filmy zviazané s umením. Teraz je divácky viac atraktívny. A pre mňa je česť zasadať v jeho Medzinárodnej porote krátkych filmov. Porotcovanie ma navyše núti, aby som dobrovoľne strávil v Trenčianskych Tepliciach celý festival. Aj preto sa tu cítim výborne.

Krátke filmy, ktoré hodnotím, sú občas viac impulzom, aby človek začal rozmýšľať, nie aby snímku dopozeral. Ale niekedy film nemusí byť konkurencieschopný s inými, ktoré sú dokonale vypointované a úžasne vyzropané. Niekedy stačí, že prinesú iný, nový pohľad.

Mária Ferenčuhová
členka Medzinárodnej poroty
krátkych filmov

PROGRAMOVÉ ZMENY DO SOBOTY

dnes o 19. h Tatra banka Cinema namiesto filmu Koža, v ktorej žijem uvedie snímku Route Irish (r. Ken Loach, 2010)

zajtra o 12. h Cinemax, sála A: pridaná projekcia filmu Koža, v ktorej žijem (r. Pedro Almodóvar, 2011)

sobota o 21.15 h Cinemax, sála B: namiesto filmu Koža, v ktorej žijem uvedie snímku Pochovaný za živa (r. Rodrigo Cortés, 2010)

3 OTÁZKY PRE...

Barboru Ondrejčákovú

Po druhý raz je medzinárodný výukový program Midpoint súčasťou Art Film Festu. Na festival tento rok prilákal svetoznámeho scenáristu Jeana-Clauda Carrièra. A jeho organizátorka Barbora Ondrejčáková snáva, že by doň okrem súčasných krajín rada zaradila aj Nemecko.

Ste zakladateľkou projektu Midpoint. Aký je cieľ tejto tohto odborného programu?

Chceme vyškoliť budúcich producentov, aby sa stali rovnocennými partnermi svojich režisierov a scenáristov. Ponúkame dramaturgiu absolventských projektov stredoškolských vysokých škôl. To znamená, že prijímame projekty, v ktorých je zaangażovaný producent, čo už má vybraného režiséra. Zamerali sme sa teda na tímy režisier, producent, scenárista.

Vidíte budúcnosť projektu už teraz a je niečo, čím by ste ho chceli obohatiť?

Veľmi radi budeme v tomto projekte, ktorý vznikol z iniciatívy pražskej FAMU, pokračovať. Teraz sa koná jeho druhý ročník. Partnermi sú bratislavská VŠMU, filmové školy v Rumunsku, Maďarsku a Poľsku. Do budúcnosti by sme chceli doplniť krajiny, s ktorými spolupracujeme, o Nemecko, teda jeho filmovú akadémiu v Berlíne.

Vzácnym hosťom Midpointu je legendárny scenárista Jean-Claude Carrièr. Ako sa vám podarilo zapojiť ho do programu a čo má ponúknuť účastníkom?

Podarilo sa nám ho získať vďaka jednému z našich pedagógov. Ten je tiež scenárista a so Jeanom-Claudom Carrièrom spolupracoval. Prichodom Carrièra sa nám podarilo spojiť príjemné s užitočným. Na Art Film Feste bude viesť Master Class pre verejnosť a diskusie o svojich filmoch, ktoré festival ponúka v sekcii Pocta Jean-Claude Carrièrovi. (duš)

Umenie je naším najlepším zrkadlom

Každoročne víta na Art Film Feste návštevníkov známy kinostan Tatra banka Cinema. Tatra banka sa tak stala neoddeliteľnou súčasťou festivalu. Ako hovorí **Milada Halová**, manažérka nadácie a sponzoringu Tatra banky, podpora umenia je prirodzenou súčasťou aktivít Tatra banky.

Prečo ste sa rozhodli podporovať práve umenie?

Je to veľmi jednoduché. Tatra banka má ambíciu podporovať talentovaných ľudí a vytvárať im podmienky pre ich ďalší rozvoj. Tento náš cieľ sa snažíme naplňať nie len v umení, ale aj vo vzdelávaní, najmä prostredníctvom Nadácie Tatra banky. Sme veľká firma, ktorej sa darí, vieme si vážiť úspech a tiež vieme, že trvalo udržateľný rozvoj a dlhodobá zdravá etická spoločnosť sú pre nás rovnako dôležité, ako snaha o vynikajúce finančné ukazovatele. V oblasti umenia preto každoročne udeľujeme Cenu Nadácie Tatra banky za umenie. Tento rok sa bude konať už jej 16. ročník, je to teda len o trošku mladšie podujatie ako Art Film Fest.

Je to niečo ako slovenský Oscar?

Zjednodušene to tak môžeme vnímať: Ocenený umelec dostáva krásnu sošku Múzy od Daniela Brunovského, ktorá je sama o sebe umeleckým dielom. No máme odlišnú štruktúru hodnotenia. Udeľujeme ceny v piatich kategóriách – za hudbu, výtvarné umenie, literatúru, divadlo a audiovizuálnu tvorbu, film a TV. Všetky tieto kategórie majú svoju hlavnú cenu a špeciálnu cenu Mladý tvorca určenú pre mladých umelcov do 35 rokov. Ocenený taktiež dostáva finančnú odmenu. Prá-

Milada Halová
manažérka nadácie
a sponzoringu Tatra banky
foto: Tatra banka

ve tá mu má byť podporou pre jeho ďalšie tvorivé projekty. Každý rok prinesie inšpiratívne osobnosti.

Aké napríklad? Nájdeme ich aj na Art Film Feste?

Samozrejme, je ich tu niekoľko. Napríklad Šina a Daniel Salontay, teda skupina Longital, ktorí vystúpia dnes, dostali v roku 2010 cenu v kategórii Hudba za ich album Long Live! Herečka Jana Olhová, ktorú sme ocenili taktiež minulý rok za jej úlohu v Mizantropovi, sa tu objavila na plátne vo filme Dom. Režisérku Míru Fornay zase s Art Film Festom spája Hlavná cena z roku 2003, my sme ju ocenili za jej film Líštičky špeciálnou cenou Mladý tvorca. A určite sú tu aj mnohí ďalší vďaka širokému spektru Art

Film Festu ako aj pätnásťročnej histórii našej Ceny Nadácie Tatra banky za umenie.

Zostanete teda verní umeniu aj naďalej?

Určite áno. V Cenách Nadácie Tatra banky za umenie sme dokonca vytvorili novú kategóriu – oceňovanie mladého módného tvorca. Umenie je totiž oblasťou, ktorá poskytuje nekonečné možnosti pre kreatívne uplatnenie a slovenská scéna sa rozbieha závažným spôsobom. Vznikajú veľmi hodnotné projekty. Umenie je predsa najlepším spôsobom, ako vyjadriť myšlienky, ale aj celospoločenské otázky. Je to naše najlepšie zrkadlo a my v Tatra banke sme radi, keď ho môžeme podporiť.

Marína Smolková, Tatra banka

FILMOVÉ TIPY NA DNES

Požiare

10.30 h,

Tatra banka Cinema Trenčianske Teplice

Dvaja súrodenci z Montrealu sa podľa matkinej poslednej vôle vybrali na strastiplnú cestu na stredný východ. Tam majú zistiť pravdu o svojom skutočnom otcovi, ale aj o sebe samých. Príbeh pripomína klasickú grécku tragédiu. Film režiséra Denisa Villeneuva je podfarbený hudbou skupiny Radiohead. Snímka bola tento rok nominovaná na Oscara za najlepši cudzojazyčný film.

Osamelosť prvočísel

12.30 h, Jojcinema Premeň Trenč. Teplice

Psychologická štúdia s hororovými prvkami, meditácia na tému osamelosti, lásky a osudových dôsledkov detstva. Sedemročná Alice sa pri nanútenom lyžiarskom výcviku vážne zraní a zostane postihnutá. Mattia, nadaný chlapec, sa zúčastní narodeninovej oslavy, pre ktorú zabudne na svoju autistickú sestru Michele a tá sa nenávratne stratí.

Michael zasiahne hlboko a kruto

Pre rakúskych divákov bol film Michael šok. „Je to téma, ktorá hýbe spoločnosťou,“ vysvetlil režisér Markus Schleizer. Kto nestihol komornú drámu o zneužívanom chlapcovi včera, môže to dobehnúť dnes o 18.30 h v trencianskom Cinemaxe, sále B.

„Vždy som chcel nakrútiť celovečerný film, nemal som však dosť odvahy,“ povedal štyridsaťročný Markus Schleizer, ktorý sedemnásť rokov pracoval ako castingový režisér. „Mal som text, pracoval som s ním, vyberal hercov, takže moja práca castingového režiséra sa od práce režiséra veľmi nelíšila,“ vysvetlil debutant.

Keď v roku 2009 začal na filme pracovať, zvolil si horúcu tému. Práve prebiehal súd s Josefom Fritzlom, ktorý dvadsaťštyri rokov väznil a zneužíval svoju dcéru. A Natascha Kampuschová, ktorú uniesol a osem rokov väznil psy-

chopat Wolfgang Priklopil, sa po úteku stala mediálnou hviezdou.

„Rozhodol som sa na tento problém pozrieť inak ako bulvárna tlač,“ zdôraznil Mark Schleizer.

Tragickým hrdinom, ktorého meno je názvom filmu, je zamestnanec poisťovne. Utiahnutý samotár, ktorý sa uzatvára pred svetom. S matkou komunikuje len cez telefón, so sestrou sa stretne, len aby jej dal vianočné darčeky pre synovcov. Za večne zatiahnutými žalúziami domu ukrýva tajomstvo. Desaťročného chlapca, ktorého väzni v pivnici a po nociach zneužíva. Bezmocné a ubolené dieťa sa bráni len krikom a údermi, ktoré Michael odráža ako muchu.

Debutujúci scenárista a režisér sa štylizoval do polohy nezainteresovaného diváka. Kamerou sleduje každodenné rituály muža, o ktorého zvrátenosti okolie netuší. Nesúdi, len skúmavo pozerá. „Išlo mi o ľudskú

dôstojnosť. Bolo jedno, či ukážem Michaelove sexuálne praktiky, alebo nie. Vždy je to obľudné. Neurobil som to, pretože ľudská fantázia je aj tak oveľa farebnejšia ako realizmus,“ vysvetlil Markus Schleizer.

Hrôza, perverzita, amorálnosť a zvrátenosť útočia na diváka až z druhého plánu príbehu. V prvom vládne chlad a rutina všednosti. Ale pri pohľade na Michaela, loviaceho ďalšiu obeť, naskakujú zimomriavky. Viac ako trpiace dieťa zaujíma režiséra muž bez vzťahov. Akoby chcel obnažiť pohnutky jeho konania.

„Divákom nechávam slobodu reflexie. Neospravedlňujem zločinca, nič nevyvetľujem a hlavne nevnášam morálne sudy. Sústredil som sa na vzťah amorálneho zloducha a jeho obeť,“ dodal Markus Schleizer. Jeho Michael je film, ktorý zasiahne hlboko a kruto.

Jena Opoldusová

STRUČNE

Master Class s Jeanom-Claudom Carrièrom bude dnes o 18. h v Kursalóne Kúpeľnej dvorany. Francúzsky scenárista a herec, ktorý si v sobotu preberie ocenenie Zlatá kamera, ponúkne návštevníkom rady pre filmové remeslo.

Ako dostávať filmy na medzinárodný trh i festivaly či ako nakrúcať nízkorozpočtové filmy, objasní prvý ročník podujatia Fórum. Prednášky zahraničných odborníkov sa uskutočnia dnes od 9.30 h vo festivalovom hoteli PAX. A zajtra od 11. h v Kursalóne sa začne Panel pripravovaných hraných slovenských filmov.

Skupina Longital v ystúpi dnes o 21. h vo Festivalovej kaviarni v Kúpeľnej dvorane. Hudobníka aj životná dvojica Šina a Daniel Salontay svoj štýl označuje za elektronické pesničkárstvo.

Stand up comedy šou Silné reči doplní koncert Longitalu o 21. h vo Festivalovej kaviarni. Publika sa predstaví Ján Gordulič, Kristína Farkašová, Jaroslav Abaffy, Jaro Szabo a Ivo Ladižinský.

(fl, zuz)

OSOBNÉ UVEDENIA DNES

13. h v Kursalóne Kúpeľnej dvorany režisér Li Hongqi a producent Alex Chung uvedú svoj film **Zimné prázdniny** z Medzinárodnej súťaže hraných filmov

13.45 h v Cinemaxe C režisér Robin Aubert uvedie svoj film **Vykričať sa**

16. h v Tatra banka Cinema scenárista Jean-Claude Carrière uvedie film režiséra Luisa Buñuela **Kráska dňa**

21. h v STV ArtKine Metro režisér Sebastian Dehnhardt uvedie svoj film **Klíčko**

Kráska dňa

16. h, Tatra banka Cinema Trencianske Teplice

V diele režiséra Luisa Buñuela a scenáristu Jeana-Clauda Carrièra si hlavnú postavu zahrála Catherine Deneuveová. Surrealistický účinok filmu vytvárajú útržky snov, predstáv a skutočnosti postavené vedľa seba. Séverine žije v neuspokojivom manželstve, a preto sa rozhodne pod pseudonymom Belladonna poskytovať sexuálne služby. Film získal v roku 1967 Zlatého leva.

Chodorkovskij

17.30 h, Jojcinema Prameň, Trenč. Teplice

Dokumentárny film o odsúdenom Michailovi Chodorkovskom. Príbeh bývalého komsomolca, ktorý ako jeden z prvých uplatnil nové metódy v meniaci sa ekonomike sovietskeho impéria, ale pre svoj pôvod sa mohol uplatniť len v obzornom priemysle bývalého Sovietskeho zväzu. A tiež príbeh oligarchu, ktorý si pohneval „nového cára“ Vladimira Putina.

Zostane to medzi nami

18.45 h, cineMAX sála C, Trenčín

Tragikomická snímka z prostredia súčasného Záhradu, ktorá sarkasticky, ale nie vulgárne opisuje erotické pletky dvoch bratov. Hlavnú úlohu pritom hrajú malé aj veľké lži, zrady a nevery, vďaka ktorým sú spočiatku sympatické postavy nakoniec vykreslené ako opovrhnutiahodné. Režisér necháva konečné hodnotenie príbehu na divákovi. (duš, miš)

YOU NEED IS A CAP, AND VOILÀ - YOU'VE GOT A COSTUME

At Art Film Fest this coming Saturday, costume designer Milan Čorba will accept the Golden Camera Award. "The day after receiving an award, it's back to work again to win more. The ones who pay most attention to prizes are those who are still waiting for one," says Mr Čorba.

How would you dress a costume designer who's just won the Golden Camera?

It depends on his physique and character in the film. Given the backdrop of the Spa Hall, he might arrive in a mildly inappropriate dinner jacket, in a suit, casual dress or even a tee-shirt. Annual film events feature a wide range of styles, regardless of one's profession.

Do you think a costume can express one's emotional state?

Yes, and character as well. The most important thing is that audiences say, "the costumes were really good!"

And are nude actors actually wearing costumes as well?

No. Naked performers are naked. But all it takes is a towel or a bag in your hand, a watch on your wrist, glasses on your face or a cap on your head, and voila – you've got a costume.

You work is grounded in observation and research, but where does creativity come in?

Observation and research usually come before creativity, or better said, creation. You can hardly just think up, let's say, a German Wehrmacht

uniform in Vienna, April 1942, worn by a soldier of a certain age, issued specific equipment and belonging to a particular military unit. But it's a problem if a costume designer leans too far towards observation and research, or conversely, too far towards creativity.

Is there a difference between costumes for film and those for theatre?

I've been working simultaneously in film and theatre since day one, and I must say I don't see a fundamental difference in approach between the two. In both the theatre and the cinema, the viewer is sitting in the dark and watching what is essentially an illusion. The main difference lies primarily in the partnership of costume, set design, cinematography and editing, and last but not least, live and "non-live" actors. But in any case, I can assure readers that film is film and theatre is theatre.

How has costume design changed in the years you've devoted to it?

Like film, I get the feeling that it changes visibly every ten years, often substantially, and sometimes even faster, depending on the development of film technology and technique. Yet the same mistakes are still being made, and that's why progress tends to be complicated, unconvincing or even non-existent.

In your honour, Art Film Fest is screening the film "Night Riders" from director Martin Holý. How do you look back on this collaboration?

Martin Holý and I really understood each other, both cinematically and otherwise. I really liked it when he gave someone a good heartfelt tongue-lashing. It always worked.

Juraj Fellegi

"MICHAEL" MAKES A DEEP, VICIOUS IMPACT

For Austrian viewers, the film "Michael" was a shock. "It's a topic that affects society," explains director Markus Schleinzer. If you missed yesterday's screening of the intimate drama about an abused boy, you'll have another chance today at 6:30 pm in Trenčín's Cinemax, auditorium B.

"I'd always wanted to shoot a feature-length film, but I never had the courage," says forty-year-old Markus Schleinzer, who worked as a casting director for seventeen years. "I had a text to work with and I picked performers, so my work as a casting director wasn't so different from being a director," explains the debut director.

When he began working on the film in 2009, he chose an intense topic that resonated with broader society. This was during the trial of Josef Fritzl, a man who had imprisoned and abused his own daughter for twenty-four years. And then there was the case of Natascha Kampusch, kidnapped and imprisoned for eight years by psychopath Wolfgang Přiklopil, only to escape and become a TV star.

"I was determined to examine this problem in a different way from the tabloids," stresses Schleinzer.

The tragic titular protagonist, an insurance salesman by day, lives in withdrawn solitude, closed off from the world. With his mother, he only communicates by phone; he meets with his sister in person, though just to give her Christmas presents for his nephews. But behind his windows' perpetually-drawn blinds hides a terrible secret: a ten-year-old boy who he keeps prisoner in the basement and abuses by night. The powerless, aching child can only defend himself with screams and punches, which Michael

deflects like a bothersome fly.

Debut screenwriter and director Markus Schleinzer takes the role of an impartial observer. The camera watches the everyday rituals of a man who no one suspects of such perversity. The film doesn't judge, it simply gazes inquisitively. "My primary concern was human dignity. Whether I showed Michael's sexual practices or not, the atrocity of it all remains. I decided not to, as the human imagination is so much more colourful than realism," explains Schleinzer.

The story's dark side attacks the viewer with terror, perversity, amorality and depravity, while the other is steeped in coldness and drab routine. But watching Michael as he hunts for his next victim is truly chilling. Even more than the suffering child, the director is interested in this man without relationships. As if he wanted to uncover the motives behind his actions.

"I give the viewer the freedom to reflect. I don't apologize for the criminal, nor do I explain anything, and most importantly, I don't make any moral judgements. I've focused on the relationship between an amoral villain and his victim," adds Schleinzer. The result is "Michael", a film that makes a deep, vicious impact.

Jena Opoldusová

Director and actors from film Michael in Cannes

foto: Cannes

GENERAL SPONSORS

OMNIA®
Holding SE

AQUACITY
POPRAD

MAIN SPONSORS

TB
TATRA BANKA

Slovnaft

vúje OHL ŽS

TRANSPORT PROVIDER

LANCIA

LOGISTICS PARTNER

DHL

FREE STUDENT CINEPASS PARTNER

PRVÁ STAVEBNÁ SPORITELŇA

SPONSORS

TIPOS

ERNST & YOUNG
Quality In Everything We Do

AVI-STUDIO

PERSON
BASKE

Santovka

cinEMA

OFFICIAL SUPPLIERS

Philips

LampART

brilliant

PHILIPS

LampART

lenovo

MAIN MEDIA PARTNERS

STV

TV JOJ

Rádio FM

EE

3tv

EUROPA2

pardon

HIT/FM

tyždeň

Pravda

zoznam.sk

televízia

OK!

kam o mesta

BOOMERANG

SITA

PARTNERS

TRENČÍN
SLOVENSKÝ
KINEMATOGRAFICKÝ
INŠTITÚT

EUROPSKA KOMISA
Začlenenie na Slovensku

EUROPSKY ROK DOBRODROUŽIE 2011

Embassy of the
United States of America

SLOVENSKÝ
FILMOVÝ ÚSTAV
SLOVAK FILM
INSTITUTE

OMNIA®

HOTEL FLORA

versity

Denník 19. Art Film Festu

• Redakcia: Juraj Fellegi, Zuzana Kizáková, Dušana Lukáčová, Jena Opoldusová • Preklad: Michael Dove • Grafická úprava: Andrej Šimkovič • Tlač: Tlačiarne Pardon Trenčín